

Fremsat den 3. oktober 2007 af transport- og energiministeren (Jakob Axel Nielsen)

Forslag

til

Lov om energiforbrugende produkter¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde, definitioner m.v.

§ 1. Lovens formål er at fremme udvikling og anvendelse af energieffektive og miljøvenlige energiforbrugende produkter med henblik på at begrænse energiforbruget og belastningen af miljøet i hele produkternes livscyklus.

Stk. 2. Loven omfatter alle former for energiforbrugende produkter, der er introduceret i EU, samt komponenter og delkomponenter hertil.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på ibrugtagne eksemplarer af et energiforbrugende produkt.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) **Energiforbrugende produkt:**
 - a) Et produkt, der er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energikilder) for at kunne fungere efter hensigten.
 - b) Et produkt til frembringelse, overførsel eller måling af sådan energi.
 - c) Dele, der er afhængige af energitilførsel og beregnet til at indgå i et energiforbrugende produkt, som markedsføres til slutbrugere eller ibrugtages af slutbrugere som særskilte dele, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.
- 2) *Erhvervsmæssig ibrugtagning:* En virksomheds ibrugtagning med erhvervsmæssigt formål af et energiforbrugende produkt, som virksomheden har fremstillet eller erhvervet, og som virksomheden ikke markedsfører.
- 3) *Gennemførelsesforanstaltninger:* Foranstaltninger vedtaget af fællesskabsmyndighederne, hvori der fastlægges krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design af bestemte energiforbrugende produkter eller krav til miljømæssige aspekter deraf.
- 4) *Ibrugtagning:* Slutbrugerens anvendelse i EU af et energiforbrugende produkt i overensstemmelse med dets formål.
- 5) *Importør:* Enhver fysisk eller juridisk person i EU, der som led i sin erhvervsudøvelse markedsfører et energiforbrugende produkt fra et tredjeland på markedet i EU.
- 6) *Introduktion i EU:* Den første gang et energiforbrugende produkt bliver markedsført eller erhvervsmæssigt ibrugtaget i et land, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber.
- 7) *Komponenter og delkomponenter:* Dele, der er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som ikke markedsføres eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, eller hvor de-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF, (EU-Tidende 2005 nr. L 191, side 29).

res miljømæssige egenskaber ikke med rimelighed kan vurderes uafhængigt af det samlede produkt.

- 8) *Livscyklus*: Et energiforbrugende produkts fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra dets anvendelse som råmateriale til endelig bortskaffelse.
- 9) *Markedsføring*: Det forhold, at et energiforbrugende produkt gøres tilgængeligt på markedet i EU med henblik på distribution eller anvendelse i EU enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode.
- 10) *Producent*: Den fysiske eller juridiske person, der producerer energiforbrugende produkter, som er omfattet af loven og regler i medfør af loven samt en gennemførelsesforanstaltning for produktet, med henblik på produkternes markedsføring eller ibrugtagning under producentens navn eller varemærke eller med henblik på producentens egen anvendelse.
- 11) *Repræsentant*: Enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af forpligtelserne efter loven og regler udstedt i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning.

§ 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Kapitel 2

Introduktion af energiforbrugende produkter i EU

§ 4. Ansvar for, at et energiforbrugende produkt er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, påhviler den producent, som introducerer produktet i EU.

Stk. 2. Hvis producenten ikke er etableret i EU, påhviler ansvaret

- 1) producentens repræsentant i EU,
- 2) importøren, hvis producenten ikke er repræsenteret i EU, eller
- 3) enhver fysisk eller juridisk person, der markedsfører eller erhvervsmæssigt ibrugtager pågældende produkt, hvis der ikke er en repræsentant eller importør i EU.

§ 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne kategorier af energiforbrugende produkter, som introduceres i EU, skal opfylde et eller flere af følgende krav:

- 1) Krav til udnyttelsen af den anvendte energi.
- 2) Miljøkrav.
- 3) Krav om vurdering af produktets miljømæssige egenskaber og overvejelse af alternative designløsninger.
- 4) Krav om, at producenten stiller energimæssige oplysninger om produktet til rådighed for forbrugere og andre, der håndterer, anvender eller genanvender det energiforbrugende produkt.
- 5) Krav om, at producenten stiller miljømæssige oplysninger om produktet til rådighed for forbrugere og andre, der håndterer, anvender eller genanvender det energiforbrugende produkt.

Stk. 2. Regler fastsat efter stk. 1, nr. 2, 3 og 5, fastsættes efter forhandling med miljøministeren.

§ 6. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at energiforbrugende produkter skal mærkes på nærmere fastsat måde til angivelse af, at produktet overholder de krav, der er fastsat i medfør af § 5.

§ 7. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenten af et energiforbrugende produkt, inden produktet introduceres i EU, skal sikre og erklære, at produktet er i overensstemmelse med krav fastsat i medfør af §§ 5 og 6 eller en gennemførelsesforanstaltning (overensstem-

melseserklæring). Endvidere kan ministeren fastsætte regler om, at producenten skal dokumentere, at produktet opfylder kravene.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenten efter anmodning skal udføre måling og afprøvning af, om produktet overholder de fastsatte krav, når forholdene giver anledning hertil i forbindelse med introduktionen af produktet eller senere. Det kan herunder fastsættes,

- 1) at producenten skal lade sit produkt udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller en godkendt institution som nævnt i stk. 5, eller
- 2) at de omhandlede produkter efter anmodning skal indleveres til et anvist prøvningssted eller afprøves på fremstillings-, installations- eller salgsstedet eller andet relevant sted.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenten skal afholde udgifter ved udtagelse, måling og kontrol, jf. stk. 2.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om metoder og standarder, som skal være fulgt ved erklæringer, dokumentation, måling og afprøvning, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at erklæring, dokumentation, måling eller afprøvning som nævnt i stk. 1 og 2 i særlige tilfælde skal være verificeret af en sagkyndig institution eller virksomhed, som er godkendt af ministeren.

Stk. 6. Regler i medfør af stk. 4 og 5 fastsættes efter forhandling med miljøministeren.

§ 8. Producenten skal opbevare dokumentation, herunder overensstemmelseserklæringen, som nævnt i § 7, stk. 1 og 2, i mindst 10 år, efter at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Dokumentationen skal stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning herom.

§ 9. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at producenter eller deres repræsentanter, der markedsfører komponenter eller delkomponenter, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Reglerne kan omfatte komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- eller ressourceforbrug.

Stk. 2. Regler i medfør af stk. 1 om miljøkrav fastsættes efter forhandling med miljøministeren.

Kapitel 3

Markedsovervågning, forbud m.v.

§ 10. Transport- og energiministeren påser, at et energiforbrugende produkt er i overensstemmelse med overensstemmelseserklæringen efter § 7, stk. 1.

Stk. 2. Hvis transport- og energiministeren i forbindelse med tilsyn efter stk. 1 får begrundet mistanke om, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, underrettes producenten hurtigst muligt herom.

Stk. 3. En producent, som introducerer et energiforbrugende produkt i EU, skal efter anmodning give alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af transport- og energiministerens opgaver efter stk. 1. Tilsvarende gælder for enhver, der handler på vegne af producenten.

Stk. 4. Enhver, som markedsfører eller erhvervsmæssigt ibrugtager et energiforbrugende produkt, skal efter anmodning give alle oplysninger, som er nødvendige for at kunne afgøre, hvem der er ansvarlig for produktet, jf. § 4.

Stk. 5. Transport- og energiministeren har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til lokaler, der benyttes af en virksomhed som nævnt i stk. 2 og 3, med henblik på at kunne udtage energiforbrugende produkter til måling og kontrol af, at disse er i overensstemmelse med krav i regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesfor-

anstaltning. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

§ 11. Hvis transport- og energiministeren finder, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med krav fastsat i regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, kan ministeren påbyde, at forhold, der strider mod kravene, bringes i orden inden for en angivet frist.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan udstede forbud mod markedsføring eller erhvervsmæssig ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene i stk. 1.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 2 tillige påbyde, at virksomheder, som markedsfører et energiforbrugende produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene i stk. 1, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Stk. 4. Transport- og energiministeren underretter Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse i medfør af stk. 1-3 med angivelse af årsagerne hertil.

§ 12. Transport- og energiministeren offentliggør afgørelser truffet efter § 11, stk. 1-3.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynsresultater og afgørelser som nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af afgørelser som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Kapitel 4

Tilsyn m.v.

§ 13. Transport- og energiministeren fører tilsyn med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven og gennemførelsesforanstaltninger.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om, at miljøministeren fører tilsyn efter kapitel 3 med overholdelsen af miljøkrav. Miljøministeren udøver i så fald de beføjelser, som i stk. 3 er henlagt til transport- og energiministeren.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med vedkommende minister bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i loven er tillagt transport- og energiministeren.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energiforbrugende produkter, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen mv. kan ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 10, stk. 5, eller træffe afgørelse efter § 11.

Stk. 5. Transport- og energiministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til en institution m.v. som nævnt i stk. 4.

Stk. 6. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner m.v. som nævnt i stk. 4, som varetager opgaver i tilknytning til lovens formål.

Kapitel 5

Klager

§ 14. Transport- og energiministerens afgørelser kan påklages til Energiklagenævnet. Miljøministerens afgørelser kan påklages til Miljøankenævnet.

Stk. 2. Afgørelser truffet af en anden myndighed i henhold til loven kan ikke påklages til transport- og energiministeren, henholdsvis miljøministeren.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet og Miljøklagenævnet, herunder om opsættende virkning af klage, afskæring af klageadgang og søgsmålsfrist til prøvelse af afgørelser truffet af klagenævnene.

Kapitel 6

Straf

§ 15. Med bøde straffes den, der

- 1) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 10, stk. 3 og 4, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger,
- 2) hindrer adgang til udtagelse af produkter m.v. som nævnt i § 10, stk. 5, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 11, stk. 1-3.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan i regler, der udstedes i medfør af denne lov, fastsætte bødestraf for overtrædelse af disse regler.

Stk. 3. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er forvoldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved strafudmåling af bøde, herunder en eventuel tillæggsbøde.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Ikrafttræden og ændringsbestemmelser

§ 16. Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 2. Lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr ophæves.

Stk. 3. Regler, der er fastsat i henhold til lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 17. I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, som ændret ved § 1 i lov nr. 584 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 17 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 17 a. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af påbud.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller sagkyndige institutioner m.v., jf. § 19, stk. 2, som varetager opgaver vedrørende energimærkning af apparater«.

2. § 19, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energiforbrugende produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen mv. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 17, stk. 2. Transport- og energiministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til pågældende.«

§ 18. I lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, affattes således:

»Transport- og energiministeren fastsætter regler om energimærkning af bygninger, herunder om kategorier af energimærkning, grundlaget for energimærkningen, indhold, udformning, gennemførelse samt dokumentering og registrering af forbrug og driftsforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at installationer og udstyr, der ejes eller drives af ejere af ejerlejligheder eller af lejere og andre lignende brugere, ikke skal indgå i energimærkningen.«

2. § 25, stk. 1, affattes således:

»**§ 25.** Transport- og energiministeren opretter et register for energimærkninger af bygninger og kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg omfattet af kapitel 7. Ministeren kan fastsætte regler om oprettelse og drift af registeret, herunder om indberetning og registrering af oplysninger og undtagelser fra registrering. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om adgang til og videregivelse af registrerede oplysninger samt om offentliggørelse af sådanne oplysninger.«

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget
 - 3.1.1. Frivillige aftaler
 - 3.2. Fastsættelse af krav til energiforbrugende produkter
 - 3.2.1. Gennemførelsesforanstaltninger
 - 3.2.2. Hvilke energiforbrugende produkter forventes omfattet af gennemførelsesforanstaltninger
 - 3.2.3. Specifikke krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design
 - 3.2.4. Generiske krav til miljøvenligt design
 - 3.3. Oplysningskrav
 - 3.4. Markedsovervågning, forbud, tilsyn m.v.
 - 3.5. Udveksling af information og oplysninger
 - 3.6. Ændringer i gældende lovgivning
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
 - 6.1. Økonomiske konsekvenser for danske producenter
 - 6.2. Økonomiske konsekvenser for danske importører af energiforbrugende produkter
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
 - 7.1. Administrative konsekvenser for danske producenter
 - 7.2. Administrative konsekvenser for importører af energiforbrugende produkter
 - 7.3. Samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Høring
12. Sammenfattende skema.

1. Indledning

Lovforslaget etablerer rammerne for fastlæggelsen af krav til energiforbrugende produkter med henblik på at begrænse produkternes energiforbrug og miljøbelastning. Med forslaget skabes hjemmel til at udstede krav til energiforbrugende produkters energieffektivitet og til reduktion af det enkelte produkts miljøpåvirkning i hele dets livscyklus.

Lovforslaget er et led i gennemførelsen i dansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF (kaldet eco-designdirektivet eller EuP-direktivet). Direktivet skulle være implementeret senest den 11. august 2007, men nærmere overvejelser om, hvordan lovforslagets bestemmelser om markedsovervågning kan udformes i forhold til EU-retten, har nødvendiggjort en udsættelse af lovforslaget til indværende Folketingssamling.

Eco-designdirektivet er et væsentligt redskab til først og fremmest at forbedre energieffektiviteten i EU. Med direktivet kan der stilles minimumskrav til energieffektivitet som nye energiforbrugende produkter, der markedsføres eller ibrugtages i EU, skal opfylde. Som noget nyt omfatter direktivet ikke kun de energiforbrugende produkters brugsfase, men hele produktets livscyklus, dvs. de fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra anvendelse som råmateriale, design og fremstilling over brugsfasen til den endelige bortskaffelse. Direktivet vil derfor spille en væsentlig rolle i begrænsningen af Europas energiforbrug og dermed i forbedringen af EU's energiforsyningsikkerhed og konkurrenceevne. Direktivet vil desuden mindske den europæiske energisektors klimapåvirkning og øvrige negative miljøeffekter.

Lovforslaget giver transport- og energiministeren bemyndigelse til generelt at fastsætte minimumseffektivitetskrav og efter samråd med miljøministeren også miljøkrav til energiforbrugende produkter. Sådanne krav vil være identiske med de gennemførelsesforanstaltninger, som fastsættes inden for EU. Det er således ikke hensigten, at transport- og energiministeren skal udnytte lovforslagets bemyndigelser til at fastsætte danske særregler om energiforbrugende produkters energi- og miljøforhold. Energiforbrugende produkter, som f.eks. pc'er, tv'er, køleskabe, batteriopladere, strømforsyninger m.v. produceres til et internationalt marked. Den begrænsede størrelse af det danske marked og reglerne for EU's indre marked gør en særlig dansk regulering uhensigtsmæssig.

Det fremgår af den politiske aftale af 10. juni 2005 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om den fremtidige energispareindsats, at parterne er enige om, at der på EU-plan skal presses på for, at eco-designdirektivet hurtigst muligt udmøntes i energieffektivitetskrav for en række produkter, herunder særligt for standbyforbruget.

2. Lovforslagets baggrund

Eco-designdirektivet omhandler krav til både produkters miljøbelastning og energieffektivitet. Miljøbeskyttelsesloven og kemikalieloven indeholder bemyndigelser, der ville kunne bruges til at gennemføre dele af direktivet for så vidt angår miljøforhold, men der vil f.eks. mangle hjemmel til at gennemføre generiske krav, jf. nedenfor under afsnit 3.2 om generiske krav til miljøvenligt design, til produkter i en gennemførelsesforanstaltning i henhold til direktivet. Lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven), er kun delvist sammenfaldende med direktivet. På væsentlige punkter er normloven ikke bred nok til at dække direktivets krav.

Da den hidtidige lovgivning ikke kan anses for tilstrækkelig til at gennemføre direktivet, er det fundet påkrævet at fremsætte dette lovforslag, som på nogle punkter viderefører eksisterende regler, og som på andre punkter indfører nye regler baseret på direktivets krav, herunder om miljøforhold (f.eks. mulighed for krav om produkters støjforhold og om genanvendelse/bortskaffelse af et produkt efter brug).

Lovforslaget berører lovgivning på flere myndigheders områder, men hovedvægten vil ligge inden for Transport- og Energiministeriets område. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at udarbejde en ramme lov med transport- og energiministeren som ressortminister, men hvor en række hjemler til at fastsætte regler om miljøkrav udmøntes efter forhandling med miljøministeren. Det er forventningen, at transport- og energiministeren i medfør af lovforslagets § 13 vil delegerer sine beføjelser i medfør af loven og de regler, der udstedes i medfør heraf, til Energistyrelsen.

Lovforslaget berører også regler, der ligger inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Erhvervs- og Byggestyrelsen har således allerede i dag i Bygningsreglementet fastsat en række mindstekrav til kedler og cirkulationspumper. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil derfor blive inddraget i relevante forberedelser og i forbindelse med implementeringen af de kommende gennemførelsesforanstaltninger.

Rådets direktiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel, er implementeret af Erhvervs- og Byggestyrelsen med bekendtgørelse nr. 488 af 7. juni 1994 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel. Bestemmelserne i bekendtgørelsen om stjernemærkning af kedler, der på grund af måletekniske problemer på europæisk plan aldrig har fungeret, forventes ophævet på baggrund af eco-designdirektivet.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget

Lovforslaget omfatter energiforbrugende produkter, dvs. alle former for apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg samt dele hertil, der er afhængige af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energikilder). Transportmidler er omfattet af normloven, og det brede anvendelsesområde videreføres i lovforslaget. Lovforslagets anvendelsesområde er således på dette felt bredere end eco-designdirektivets, der undtager transportmidler til befordring af personer eller varer. Transport udgør en særlig udfordring, og en omkostningseffektiv indsats forudsætter, at der iværksættes fælles EU-virkemidler. I regeringens oplæg fra oktober 2006 til en fælleseuropæisk energistrategi, som en bred kreds af Folketingets partier støtter, indgår forbedring af bilers energieffektivitet – om nødvendigt gennem lovgivning. Lovforslaget er derfor gjort så bredt, at det inden for lovens område vil kunne rumme eventuelle kommende EU-initiativer om minimumseffektivitetskrav til bilers brændstofforbrug.

Endvidere giver lovforslagets § 3, stk. 2, hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at producenter af komponenter og delkomponenter, der indgår i et energiforbrugende produkt, skal stille relevante oplysninger til rådighed for producenter af energiforbrugende produkter, blandt andet med henblik på, at disse har de fornødne oplysninger til, at der kan foretages miljøvurderinger af de energiforbrugende produkter. Ved relevante oplysninger forstås oplysninger om miljøaspekter, som er indeholdt i gennemførelsesforanstaltningerne for det produkt, hvori komponenten eller delkomponenten indgår. Bestemmelsen omfatter også komponenter og delkomponenter, der ikke er afhængige af energitilførsel.

Komponenter og delkomponenter er ikke omfattet af bestemmelserne vedrørende CE-mærkning, jf. lovforslagets § 4.

3.1.1. Frivillige aftaler

Den overordnede tanke bag eco-designdirektivet er, at der kun gennemføres gennemførelsesforanstaltninger på områder, hvor industrien og Europa-Kommissionen ikke indgår effektive frivillige aftaler om at reducere energiforbrugende produkters energiforbrug og miljøbelastning. Frivillige aftaler kan komme på tale, hvis industrien for et produkt kan tilbyde en frivillig aftale, der som minimum opfylder en række kriterier fastsat i direktivets bilag VIII, herunder rimelig markedsdækning, åbenhed med henblik på deltagelse fra tredjelande samt omkostningseffektivitet.

Frivillige aftaler vil træde i stedet for gennemførelsesforanstaltninger, hvis de med en vis sandsynlighed vil kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det er imidlertid vurderingen, at det for mange produkter vil være svært for industrien at tilbyde frivillige aftaler, der har en tilstrækkelig høj markedsdækning, ligesom der for den europæiske industri ventes at være en vis tilbageholdenhed med at indgå frivillige aftaler med et højt ambitionsniveau på grund af risikoen for konkurrenceforvridning som følge af konkurrence fra virksomheder fra tredjelande, som ikke omfattes af tilsvarende regler.

Kommissionen har ansvaret for at kontrollere, at de mål om energieffektivitetsforbedringer og miljøforbedringer i øvrigt, som de frivillige aftaler indeholder, nås. Det enkelte medlemsland har således ingen forpligtelser, når der i stedet for gennemførelsesforanstaltninger indgås frivillige aftaler med industrien.

Lovforslaget finder derfor ikke anvendelse på frivillige aftaler. Produkter omfattet af sådanne aftaler vil således ikke være omfattet af de foreslåede bestemmelser i lovforslaget, herunder bestemmelserne om kontrol med, at et produkt er i overensstemmelse med de stillede krav. Ved en aftale kan der imidlertid aftales nærmere kontrolprocedurer for at påvise, hvorvidt aftalen overholdes.

3.2. Fastsættelse af krav til energiforbrugende produkter

Lovforslagets kapitel 2 indeholder hjemler til, at transport- og energiministeren fastsætter regler om energi- og miljøkrav til energiforbrugende produkter, ligesom der kan fastsættes regler om mærkning og overensstemmelseserklæring. For så vidt angår fastsættelse af regler om miljøkrav, fastsættes disse efter forhandling med miljøministeren.

Eco-designdirektivet er et rammedirektiv, der indeholder de generelle principper og kriterier for fastlæggelse af krav til energieffektivitet og miljøforbedrende udformning af energiforbrugende produkter, men hvor de konkrete krav til de enkelte produkter efterfølgende blive stillet af fællesskabsmyndighederne med hjemmel i direktivet i form af gennemførelsesforanstaltninger, som kan have karakter af enten forordninger, direktiver eller beslutninger. På samme måde er lovforslaget en rammelov, der fastsætter de generelle principper og kriterier, men hvor de konkrete krav i gennemførelsesforanstaltningerne vil blive implementeret ved bekendtgørelser udstedt i medfør af loven eller have umiddelbar virkning i tilfælde af forordninger eller beslutninger.

Det er hensigten, at kravene, som udstedes i medfør af bemyndigelserne i loven, følger kravene i gennemførelsesforanstaltningerne, og udmøntningen af lovforslaget vil derfor afhænge af indholdet af de gennemførelsesforanstaltninger, som efterfølgende vil blive gennemført. Da gennemførelsesforanstaltningernes konkrete udformning endnu ikke foreligger, er hjemlerne gjort tilstrækkelig brede, så de vil kunne dække kommende gennemførelsesforanstaltninger, uanset hvilke produkttyper de måtte vedrøre.

3.2.1. Gennemførelsesforanstaltninger

Antallet af produkter, der er omfattet af direktivet, er stort, men direktivet definerer i artikel 15 en række kriterier, der skal være opfyldt, for at et produkt kan blive omfattet af en gennemførelsesforanstaltning. Disse kriterier indskrænker antallet af de energiforbrugende produkter, som vil blive omfattet af gennemførelsesforanstaltninger eller frivillige aftaler:

- 1) Salget af produktet skal normalt være over 200.000 enheder om året i EU.
- 2) Produktet skal medføre en væsentlig miljøpåvirkning i EU.
- 3) Produktet skal have et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske dets miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger. Det gælder navnlig, hvor der ikke findes anden relevant EU-regulering, eller hvor markedskræfterne ikke er i stand til at løse dette tilfredsstillende, eller hvor der er stor forskel på de miljømæssige egenskaber for produkter med tilsvarende funktion, som allerede er på markedet.

Gennemførelsesforanstaltningerne skal derudover opfylde følgende kriterier:

- 1) Der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt.
- 2) Der må ikke være nogen negativ indvirkning på sundhed, sikkerhed og miljø.
- 3) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger.
- 4) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for industriens konkurrenceevne.
- 5) Som udgangspunkt må fastlæggelsen af et krav til miljøvenligt design ikke medføre, at det pålægges producenterne at anvende en teknologi, der er omfattet af industriel ejendomsret.
- 6) Producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

3.2.2. Hvilke energiforbrugende produkter forventes omfattet af gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen har allerede igangsat det indledende arbejde med henblik på senere vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger eller indgåelse af frivillige aftaler for 30 forskellige energiforbrugende produkter, herunder pc'er, fotokopimaskiner, printere, kontorbelysning, gadebelysning, standbyfunktion i elforbrugende apparater, motorer, pumper, tv, vaskemaskiner, køleskabe og fryserer samt ventilationsanlæg og aircondition til husholdninger. De 30 produkter er valgt ud fra, at der er tale om produkter, hvor der kan forventes store potentialer for energieffektivitetsforbedringer. Kommissionen vil desuden i medfør af direktivets artikel 16 i efteråret 2007 udarbejde en 3-årig arbejdsplan, der opstiller en vejledende liste over de efterfølgende produktgrupper, som skal prioriteres i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

I henhold til Kommissionens tidsplan kan der vedtages gennemførelsesforanstaltninger for 2 af produkterne allerede i 2007 og for yderligere 12 i 2008. Tidsplanen for gennemførelsesforanstaltningerne er meget ambitiøs, og hastigheden i tidsplanen og omfanget af gennemførelsesforanstaltninger er betydeligt større, end det har været tilfældet i forbindelse med implementeringen af EU's energimærkningsdirektiv (Rådets direk-

tiv nr. 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger).

3.2.3. Specifikke krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design

Formålet med specifikke krav er at forbedre en bestemt egenskab ved et energiforbrugende produkt. Et specifikt krav er et kvantitativt og måleligt krav vedrørende et bestemt aspekt af et energiforbrugende produkt. Disse kan være udformet som krav om nedsat forbrug af en bestemt ressource, såsom grænser for anvendelsen af denne ressource i de forskellige faser af livscyklussen. Som eksempler kan nævnes grænser for energiforbrug under anvendelse af det pågældende energiforbrugende produkt, grænser for vandforbruget under anvendelse eller for mængden af et bestemt materiale, der indgår i produktet, eller et minimumskrav til mængden af genvundet materiale.

Direktivets bilag II indeholder en metode til fastsættelse af specifikke krav til energieffektivitet og miljøforbedrende design.

3.2.4. Generiske krav til miljøvenligt design

Formålet med generiske krav til miljøvenligt design er generelt at forbedre energiforbrugende produkters miljømæssige egenskaber, idet der lægges vægt på produkternes væsentlige miljøaspekter, men uden at der fastsættes grænseværdier. Generiske krav er således generelle krav til designet af et energiforbrugende produkt uden faste grænseværdier for de enkelte faktorer.

3.3. Oplysningskrav

Ved gennemførelsesforanstaltninger, der indeholder generiske krav, kan det i medfør af eco-designdirektivets bilag I, del 2, kræves, at producenten fremlægger oplysninger, der kan have indflydelse på, hvordan andre end producenten håndterer, anvender eller genanvender det energiforbrugende produkt. Dette adskiller sig principielt ikke fra de informationer, som i dag kræves (installationsanvisninger, brugsanvisninger, anvisninger om hvordan produktet bortskaffes m.v.). Oplysningerne bør om muligt findes på selve produktet.

Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres eller ibrugtages, skal det forsynes med en CE-overensstemmelsesmærkning, og der skal udstedes en overensstemmelseserklæring, hvori producenten sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser i gennemførelsesforanstaltningen, både for så vidt angår specifikke krav og generiske krav.

Procedurene for overensstemmelsesvurderingen vil blive specificeret i de konkrete gennemførelsesforanstaltninger, og producenterne har valget mellem intern designkontrol som beskrevet i direktivets bilag IV eller et miljøledelsessystem, som beskrevet i direktivets bilag V.

Med intern designkontrol efter bilag IV menes, at producenten udarbejder et sæt teknisk dokumentation og træffe nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet overholder de stillede designspecifikationer.

Kravene i direktivets bilag V anses for opfyldt, hvis det energiforbrugende produkt er designet af en virksomhed, der er registreret i EU's miljøledelsesordning EMAS, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsforordning for miljøledelse og miljørevision, og hvis designfunktionen er omfattet af denne registrering.

Endvidere anses direktivets bilag V for opfyldt, hvis det energiforbrugende produkt er designet af en virksomhed, der i forvejen har et miljøledelsessystem, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder, og hvori produktdesignfunktionen indgår.

Lovforslagets §§ 3-5 indeholder hjemler til fastsættelse af krav til energiforbrugende produkter, herunder om oplysningskrav, mærkning og overensstemmelseserklæring.

Eco-designdirektivet indeholder krav om, at medlemslande, der har begrundet mistanke om, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, hurtigst muligt skal offentliggøre en begrundet vurdering med hen-

blik på i givet fald at give mulighed for rettidigt at rette op på manglerne, jf. direktivets artikel 8, stk. 2. Denne bestemmelse fremgår af lovforslagets § 10, stk. 2.

3.4. Markedsovervågning, forbud, tilsyn m.v.

Lovforslagets kapitel 3 og 4 indeholder nærmere regler om tilsyn. I medfør af eco-designdirektivet skal medlemslandenes myndigheder foretage relevante og passende kontrolundersøgelser af de energiforbrugende produkter. Af direktivets artikel 3, stk. 2, fremgår, at den myndighed, der gennemfører markedstilsynet, skal have beføjelser til at foretage relevante kontrolundersøgelser af produkternes overensstemmelse, at påbyde producenter eller deres repræsentanter at trække ikke-overensstemmende produkter tilbage fra markedet. Ifølge direktivet skal myndighederne i medlemslandene kunne kræve forelæggelse af alle nødvendige oplysninger (teknisk dokumentation) fra de berørte parter samt udtage prøver af produkterne og underkaste dem overensstemmelseskontrol.

Lovforslaget indeholder i kapitel 3 bestemmelser om tilsynsmyndighedens underretning af Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om afgørelser vedrørende påbud og forbud i overensstemmelse med direktivets krav.

Kravene i gennemførelsesforanstaltningerne vil blive formuleret på en sådan måde, at det sikres, at tilsynsmyndighederne kan efterprøve de energiforbrugende produkters overensstemmelse med kravene.

For at sikre, at kravene til energiforbrugende produkter kan håndhæves, vil reglerne om forbud mod markedsføring af energiforbrugende produkter, som ikke opfylder kravene i gennemførelsesforanstaltningerne rette sig til alle omsætningsled, herunder ikke alene producenten og importøren, men også grossister og forhandlere på det danske marked. Der vil således kunne indføres forbud mod markedsføring generelt her i landet af et produkt, der ikke opfylder de stillede krav.

Med udgangspunkt i direktivet og i erfaringer fra EU's Energimærknings- og Miljømærkningsordninger vurderes det, at et dansk markedstilsyn bør indeholde følgende aktiviteter:

1. Kontrol af den tekniske dokumentation, hvori producenten skal redegøre for overholdelse af krav i gennemførelsesforanstaltningen for det energiforbrugende produkt. Dette kan omfatte specifikke energi- og miljøkrav, krav om udarbejdelse af miljøprofiler og af oplysningskrav i det omfang sådanne krav indgår i gennemførelsesforanstaltningen. Kontrollen foretages på stikprøvebasis, og altså ikke for alle produkter.

2. Kontrol af energiforbrugende produkter. For et mindre antal produkter gennemføres kontrolmålinger af overholdelse af specifikke energi- og miljøkrav (f.eks. målinger af energiforbrug i driftsfasen). Samtidig kontrolleres overholdelse af krav om forbrugeroplysning (oplysningskrav knyttet til produktet) og af CE-mærkningen.

3. Opfølgning på kontrol af energiforbrugende produkter (indledende og afklarende kontakt med producenter, der ikke overholder krav, tekniske udredninger af testprocedurer og produktspecifikationer, vurdering af behov for yderligere tests m.v.).

4. Myndighedsopgaver i forbindelse med markedstilsyn, herunder påbud om tilbagetrækning, udtagning af produkter til tests, ledelse af eksternt sekretariat, udbud af tests, fortolkning af regler og standarder samt information om kontrollen.

Det forventes, at der vil gå en periode på 1 til 3 år fra en gennemførelsesforanstaltning er vedtaget til foranstaltningens krav har effekt. Perioden kan både afhænge af gennemførelsesforanstaltningens form og af kravenes karakter. Oplysningskrav og generiske krav kan gennemføres med en kortere tidsfrist end ambitiøse energikrav eller miljøkrav, som kan betyde, at producenterne skal ændre deres produktion. Med udgangspunkt i tidsplanen er det vurderingen, at markedskontrollen skal påbegyndes i 2008-2009 og opbygges gradvis i de følgende år.

Det forventes, at kontrollen vil blive organiseret med Energistyrelsen som ansvarlig myndighed. Der forventes endvidere etableret et eksternt sekretariat til at bistå med opgaven. Dette sekretariat vil stå for kontrolopgaver og forberedelse af afgørelser for Energistyrelsen, jf. nærmere lovforslagets § 13, stk. 5. Det må forventes, at den største del af myndighedsopgaven skal varetages af Energistyrelsen, hvorfor Energistyrelsen vil få ansvaret for koordinationen mellem myndighederne og i forhold til Europa-Kommissionen.

3.5. Udveksling af information og oplysninger

Medlemslandenes tilsynsmyndigheder er i medfør af direktivets artikel 3, stk. 3, og 12 forpligtet til at udveksle oplysninger med henblik på at forbedre markedsovervågningen. Medlemslandene skal løbende udveksle informationer med Europa-Kommissionen og med andre medlemslande om overensstemmelseskontrol og om afgørelser vedrørende påbud og forbud. Medlemslandenes myndigheder skal ligeledes informere borgerne og være i dialog med forbrugere og producenter om produktoverensstemmelserne. På den baggrund indeholder lovforslagets § 12 en hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn.

3.6. Ændringer i gældende lovgivning

Lovforslaget indeholder mindre ændringer i to gældende love om energibesparelser, nemlig lov om fremme af energibesparelser i bygninger og lov om fremme af besparelser i energiforbruget (energispareloven).

Formålet med ændringerne er primært at skabe gennemsigtighed omkring oplysninger af betydning for energibesparelsesindsatsen. Det foreslås således at gøre hovedresultaterne i energimærkningen af bygninger offentligt tilgængelige, således at energiselskaberne kan målrette deres energispareaktiviteter i forhold til bygningsejerne. Endvidere foreslås det, at der kan ske en offentliggørelse af resultaterne af kontrollen med, om energimærkningen af apparater er korrekt.

Endvidere foreslås det, at visse praktiske opgaver i forbindelse med kontrol af energimærkning af apparater kan overgå fra myndighederne til private.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser, som er forbundet med udmøntningen af bemyndigelserne til transport- og energiministerens og miljøministerens, vil især afhænge af, hvor mange forskellige og hvilke produkter der på EU-plan vedtages gennemførelsesforanstaltninger for.

Udgifterne kan først opgøres, når omfanget af gennemførelsesforanstaltningerne ligger fast.

Lovforslaget ventes at blive gennemført inden for de gældende økonomiske rammer, idet eventuelle merudgifter i Energistyrelsen vil blive afholdt inden for de økonomiske rammer for Transport- og Energiministeriet ved anvendelse af § 28.75.79. Energireserve.

Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

De administrative opgaver i Transport- og Energiministeriet finansieres inden for ministeriets rammer ved anvendelse af energireserven.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Energistyrelsen skønner, at de markeds- og konkurrencemæssige fordele, som danske producenter opnår ved, at de mindst energieffektive og de miljømæssigt dårligste energiforbrugende produkter udelukkes fra det europæiske marked, på samfundsplan vil overstige de administrative omkostninger, som erhvervslivet pålægges.

6.1. Økonomiske konsekvenser for danske producenter

Udmøntningen af lovforslagets bemyndigelse til at fastsætte regler om energiforbrugende produkters miljøpåvirkning, herunder specielt bemyndigelsen til at fastsætte minimumskrav til produkters energieffektivitet, vil påvirke markedsudbuddet af energiforbrugende produkter. De mindst energieffektive produkter vil efter sådanne regler ikke kunne markedsføres på det danske marked. Tilsvarende begrænsninger vil blive indført i EU's øvrige medlemslande og i EØS-landene (Norge, Island og Liechtenstein).

En række danskproducerede produkter vil blive omfattet af sådanne fælleseuropæiske regler. Det gælder f.eks. køleskabe og fryserne, tv-apparater, cirkulationspumper, kedler og varmtvandsbeholdere. Der vil være tale om et begrænset antal produkter fra en begrænset kreds af danske producenter. Energistyrelsen skønner,

at maksimalt 100 danske producenter vil blive direkte berørt af gennemførelsesforanstaltninger i henhold til eco-designdirektivet frem til 2010.

Som hovedregel konkurrerer danske virksomheder i højere grad på kvalitet – herunder på miljøforhold og energieffektivitet – end på pris. Miljørigtig produktion og udformning af produktet er generelt vigtige parametre for danske virksomheder. Det samme er energieffektivitet i produktets brugsfase.

En fjernelse af produkter med den dårligste energieffektivitet og med de ringeste miljøegenskaber fra det europæiske marked kan således ikke forventes at berøre danske produkter. Tværtimod kan det give en afsætningsmæssig fordel på det europæiske marked for danskproducerede produkter. Hvor stor denne afsætningsmæssige fordel bliver, og hvor længe den vil være gældende, er det ikke muligt præcist at vurdere, før niveauet for de konkrete gennemførelsesforanstaltninger er kendt. Gennemførelsesforanstaltninger for de første produkttyper kan efter Europa-Kommissionens udmeldinger ventes i slutningen af 2007.

6.2. Økonomiske konsekvenser for danske importører af energiforbrugende produkter

For danske importører af energiforbrugende produkter fremstillet i eller uden for EU vil implementeringen af konkrete gennemførelsesforanstaltninger bevirke, at der sker en begrænsning i de konkrete produkter, som må importeres, men der forventes fortsat at være et tilstrækkeligt udvalg tilstede. Da der vil være ens vilkår for alle importører i EU, vurderes det ikke at påvirke konkurrencesituationen mellem de europæiske importører.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Administrative konsekvenser for danske producenter

I overensstemmelse med eco-designdirektivet indeholder lovforslaget bemyndigelse til transport- og energiministeren til at fastsætte krav om mærkning og dokumentation af energiforbrugende produkters energieffektivitet og miljøegenskaber. Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at stille krav om, at producenter forud for markedsføring eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt skal sørge for, at produktet CE-mærkes, at der udarbejdes en såkaldt overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation af produktets energieffektivitets- og miljøegenskaber. Derudover kan der i henhold til lovforslaget – ligeledes i overensstemmelse med direktivet – stilles krav om informationsmateriale om produktet, herunder om dets korrekte brug samt installations- og brugsanvisninger. Endelig kan der være krav om information om, hvordan produktet bortskaffes efter endt brug. Informationen kan være i form af internationalt forståelige symboler og piktogrammer.

Kravene om installations- og brugsanvisning vurderes ikke at føre til meromkostninger for danske producenter. Kravet om information om korrekt eller hensigtsmæssig bortskaffelse af produktet vurderes heller ikke at medføre administrative omkostninger for danske producenter af betydning.

CE-mærkning og overensstemmelseserklæringer er en forudsætning for, at EU's indre marked kan fungere og kræves allerede i dag for en række produkter – blandt andet elektriske produkter, kedler og tv-apparater. For hovedparten af danske producenter vil det derfor ikke være nyt. I forhold til gældende regler vil der være flere forhold, som skal vurderes i forbindelse med udarbejdelse af overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation.

For at kunne dokumentere overholdelse af energi-effektivitetskrav og f.eks. støjkrav vil producenten skulle foretage målinger af sine energiforbrugende produkter. For visse produkttyper, f.eks. hårde hvidevarer som køleskabe og fryserne til private husholdninger, er de allerede som følge af mærkningsloven (lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget) omfattet af krav om dokumentation og måling af energiforbrug. Desuden er der mellem producenter og Kommissionen eller nationale myndigheder indgået frivillige aftaler om mærkning af en række produkters energieffektivitet, som forudsætter, at producenterne dokumenterer produkternes energiforbrug under brug. Det gælder f.eks. vaskemaskiner, cirkulationspumper og kontorudstyr som pc'er, printere og kopimaskiner.

For de produkter, som i dag hverken er omfattet af energieffektivitetskrav, EU-mærkningskrav eller frivillige mærkningsordninger, vil der blive tale om øgede omkostninger for producenterne. Det er Energistyrel-

sens vurdering, at de administrative omkostninger samlet set vil blive begrænsede for danske producenter. Hertil kommer, at gennemførelsesforanstaltningerne ikke vil komme på én gang, men over flere år.

Energistyrelsen vurderer, at de administrative omkostninger for den enkelte producent, som ikke tidligere har erfaring med CE-mærkning samt udarbejdelse af overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation, vil være et par hundrede timer pr. produkt, der omfattes af en gennemførelsesforanstaltning. For producenter med relevant erfaring vil tidsforbruget være lavere.

Under forudsætning af at producenten har anvendt CE-mærket korrekt, og at overensstemmelseserklæringen og teknisk dokumentation på tilfredsstillende måde dokumenterer, at produktet overholder de stillede energi- og miljøkrav, vil der ikke være væsentlige løbende administrative omkostninger.

Energistyrelsen vil i forbindelse med implementering af gennemførelsesforanstaltninger for konkrete produkter tilbyde berørte brancheorganisationer at samarbejde om afholdelse af informationsmøder for branchens virksomheder. Overfor små, mellemstore og helt små virksomheder inden for de berørte brancher vil Energistyrelsen desuden tilbyde vejledning i CE-mærkning, udformning af overensstemmelseserklæringer og udformning af teknisk dokumentation.

Ligesom direktivet indeholder lovforslaget bestemmelser om opbevaring af information og dokumentation. Kravet er, at den slags skal opbevares i mindst 10 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er produceret. For den enkelte producent kan bestemmelsen forekomme "bureaukratisk", men de årlige udgifter hertil vil formentlig være meget begrænsede.

7.2. Administrative konsekvenser for importører af energiforbrugende produkter

Ligesom eco-designdirektivet er lovforslagets forpligtelser først og fremmest rettet mod producenter af energiforbrugende produkter, som omfattes af gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan. I enkelte tilfælde vil importøren af et energiforbrugende produkt, omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, overtage disse forpligtelser.

- 1) Importører af energiforbrugende produkter omfattet af gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, som produceres i et andet EU-land, berøres ikke af lovforslaget, forudsat at produktet er produceret med henblik på markedsføring eller anvendelse inden for EU.
- 2) Importører af energiforbrugende produkter omfattet af gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, som er produceret uden for EU, og hvor producenten har en autoriseret repræsentant i EU, berøres heller ikke af lovforslaget, forudsat, at produktet er produceret med henblik på markedsføring eller anvendelse inden for EU.

Kun i følgende to tilfælde vil importøren overtage producentens forpligtelser:

- 3) For energiforbrugende produkter, hvor der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, hvor produktet kan være produceret i et EU-land (eller EØS-land), men ikke med henblik på markedsføring inden for EU og som importeres fra et land uden for EU, vil importøren overtage producentens ansvar og forpligtelser.
- 4) For energiforbrugende produkter, hvor der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger på EU-plan, hvor produktet er produceret uden for EU (og EØS), og hvor producenten ikke har en autoriseret repræsentant i EU, vil importøren overtage producentens ansvar og forpligtelser.

På denne baggrund vurderer Energistyrelsen, at de administrative omkostninger for danske importører som følge af lovforslaget bliver begrænsede, fordi der vil være et begrænset antal tilfælde, som opfylder kriterierne ovenfor under 3) og 4).

7.3. Samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det fremgår direkte af eco-designdirektivets artikel 15, stk. 5, at »producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde«.

På denne baggrund og på baggrund af vurderingerne i afsnit 7.1 og 7.2 ovenfor, vurderer Energistyrelsen, at erhvervslivets administrative omkostninger på samfundsplan vil ligge under 10.000 timer årligt.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt et virksomhedspanel. Forslaget bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslagets miljømæssige konsekvenser er afhængige af antallet af gennemførelsesforanstaltninger og ambitionsniveauet i disse gennemførelsesforanstaltninger. På baggrund af de foreliggende informationer forventes væsentlige energibesparelser og andre miljømæssige gevinster. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt vanskeligt at vurdere de præcise miljømæssige konsekvenser, da indholdet af de kommende gennemførelsesforanstaltninger ikke er kendt.

De største miljømæssige gevinster forventes opnået på baggrund af besparelser i energiforbruget som følge af, at de mindst energieffektive produkter fjernes fra markedet. Derimod er det mere usikkert, i hvilket omfang der på fællesskabsplan også indføres krav vedrørende andre miljøaspekter, da sådanne miljøforhold i vid udstrækning allerede er reguleret gennem anden EU-lovgivning, som har et bredere anvendelsesområde end lovgivningen om energiforbrugende produkter. Bemyndigelserne om minimumskrav til miljøforhold i lovforslaget forventes kun udnyttet i den udstrækning, der på fællesskabsniveau vedtages gennemførelsesforanstaltninger herom.

For mange produkter er der i Danmark i forvejen stort fokus på energieffektivitet. Energimærkningen af apparater har f.eks. bevirket, at der overvejende sælges energieffektive hårde hvidevarer. Hertil kommer, at der med bygningsreglementet er indført krav til energieffektiviteten af nye olie- og gaskedler. Det vurderes derfor, at besparelspotentialet for nogle produkter er begrænset. Den statslige sektor er via cirkulære om energieffektivisering i staten i forvejen pålagt kun at anskaffe energieffektive produkter, og der forventes indgået en aftale med kommuner og regioner, der indebærer tilsvarende krav til kommunernes og regionernes anskaffelse af energiforbrugende produkter.

For de omkring 30 produkter, som Europa-kommissionen har truffet forberedelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger for, skønnes det, at der ved indførelse af minimums-energikrav kan opnås besparelser af størrelsesordenen 3.100 GWh per år, ved fuld udbredelse af de mere energieffektive produkter. Dette svarer til en reduktion af energiforbruget med ca. 13 pct. for de omfattede produktgrupper. De største besparelser forventes opnået for motorer, pumper, standby-forbrug, køleskabe og fryserne til kommerciel brug, kontorudstyr (pc'er, skærme m.v.) samt belysning (kontor og husholdninger).

Energibesparelserne ventes at medføre en reduktion i udledningen af drivgasser på ca. 1,6 mio. ton CO₂ per år ved fuld udbredelse af de mere energieffektive produkter. Dette svarer til en reduktion af Danmarks samlede CO₂-udledning med godt 3 pct.

Krav vedrørende øvrige miljøaspekter og de såkaldte generiske krav (krav om udarbejdelse af miljøprofiler og oplysningskrav) forventes også at kunne bidrage med både energibesparelser og miljøforbedringer. Det er uvist, hvilke øvrige miljøaspekter der vil blive omfattet, hvorfor det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at skønne over disse effekter.

10. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget gennemføres Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (eco-designdirektivet) i dansk ret. Fristen for gennemførelse af ovennævnte direktiv i dansk lovgivning var 11. august 2007. Overvejelser om, hvordan lovforslagets bestemmelser markedsovervågning kan udformes i forhold til EU-retten, har nødvendiggjort en udsættelse af lovforslaget til indeværende Folketingssamling.

I medfør af direktivet foretages der ændringer i Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/55/EF af 18. september 2000 om energieffektivitetskrav for forkoblinger til lysstofbelysning.

Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger, samt om isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt nybyggeri og Rådets direktiv 86/594/EØF af 1. december 1986 om luftbåren støj fra husholdningsapparater ophæves.

For så vidt angår sidstnævnte direktiv, kan medlemslandene dog fortsat anvende eksisterende nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold hertil, indtil der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger for de pågældende produkter i medfør af eco-designdirektivet.

Direktivet og dets gennemførelsesforanstaltninger tilsidesætter ikke anden EU-lovgivning på affalds- og kemikalieområdet, jf. direktivets artikel 1, stk. 4. Således vil f.eks. følgende direktiver fortsat være gældende: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS) samt Rådets direktiv 76/767/EØS om indbyrdes tilnærmelse af medlemslandene administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater.

Lovforslaget viderefører hjemlen fra normloven til at regulere transportmidler. Det bemærkes, at så længe denne hjemmel ikke udnyttes til at fastsætte danske krav, skal der ikke ske notifikation til Europa-Kommissionen efter informationsproceduredirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring til følgende:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Branchen ForbrugerElektronik (BFE), Boligselskabernes Landsforening, Byggecentrum, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Fjernvarme, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Standard, Dansk Varefakta Nævn, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Regioner, De Danske Landboforeninger, DEFU, Danish Energy Group (DEG), DELTA Dansk Elektronik, Det Økologiske Råd, Dansk Gasteknisk Center (DGC), DONG Energy, DS Håndværk og Industri, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Energitjenesten, Erhvervsorganisationen HTSI, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), EI-branchens leverandørforening (FAFGE), Foreningen af husholdningsapparatforhandlere i Danmark (FAHAF), FDB, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Forbrugerrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Energi & Miljø, Greenpeace Danmark, Godkendt Teknologiske Service (GTS), HNG - Hovedstadsregionens Naturgas I/S, HTS- Handel Transport Service, Håndværksrådet, IT Brancheforeningen, Branchefællesskabet for IT, tele, elektronik og kommunikationsvirksomheder (ITEK), Kommunernes Landsforening, Landbrugsraadet, LCA center, Lysteknisk Selskab, Naturgas Midt-Nord I/S, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Oplysning om atomkraft (OOA), Organisationerne for Vedvarende Energi (OVE), Risø, Statens Byggeforsknings Institut (SBI), TEKNIQ, Teknologisk Institut, Varmepumpefabrikantforeningen, VVS-Fabrikanterne, WWF Verdensnaturfonden og Ålborg Universitet.

Høringssvarene er sendt til Folketingets Energipolitiske Udvalg ledsaget af de kommentarer, som udtalelserne måtte give anledning til.

12. Sammenfattende skema.

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ mindredgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vil fremme udbredelsen af energieffektive produkter i Europa.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget ventes at medføre omstillingsomkostninger svarende til mindre end 10.000 timer/år.
Miljømæssige konsekvenser	Energiforbruget i Danmark vurderes at reduceres med ca. 13 pct. for de produkter, som omfattes af gennemførelsesforanstaltninger.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lov gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovforslaget har til formål at fremme udviklingen og anvendelsen af energieffektive og miljøvenlige produkter ved at udstede krav til energiforbrugende produkters energieffektivitet og til reduktion af produkternes miljøpåvirkning. Formålsbestemmelsen svarer i vidt omfang til formålsbestemmelsen i § 1 i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven foreslås ophævet med lovforslaget) med hensyn til energikrav i driftsfasen, men som noget nyt bliver andre miljømæssige forhold omfattet, og der skal tages hensyn til hele produktets livscyklus. Produktets livscyklus omfatter alle faser fra valg og anvendelse af råmaterialer til fremstilling, emballage, transport, distribution, installation, vedligeholdelse, anvendelse, genanvendelse og til slut bortskaffelse.

I stk. 2 fastlægges lovforslagets anvendelsesområde til at omfatte alle former for energiforbrugende produkter, som er introduceret i EU, samt komponenter og delkomponenter hertil. Lovforslagets hovedindhold er bestemmelser om energiforbrugende produkter. Der er bestemmelser om komponenter og delkomponenter i forslagens § 9.

Med hensyn til definitioner på energiforbrugende produkter og andre begreber i stk. 2 henvises til definitionerne i § 2 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Ifølge stk. 3 finder lovforslaget ikke anvendelse på ibrugtagne eksemplarer af et energiforbrugende produkt. Når et eksemplar er taget i brug af en slutforbruger (til privat forbrug eller erhvervmæssig anvendelse), er videresalg af det brugte eksemplar således ikke omfattet af et eventuelt markedsføringsforbud under hensyn til, at et forbud i en sådan situation vil være vanskeligt at håndhæve.

Til § 2

I § 2 defineres en række begreber, som anvendes i lovforslaget. Definitionerne svarer med enkelte praktiske tilpasninger og præciseringer til definitioner i eco-designdirektivets artikel 2.

Definitioner i eco-designdirektivet, som præciserer forpligtelser for producenten og andre omsætningsled, er tillige uddybet i forslagens § 4.

Et *energiforbrugende produkt* er, jf. § 2, nr. 1, et produkt, der er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller vedvarende energi-kilder) for at kunne fungere efter hensigten, et produkt til frembringelse, overførsel og måling af sådan energi eller dele, der er afhængige af energitilførsel og er beregnet til at indgå i et energiforbrugende produkt omfattet af denne lov, som markedsføres til slutbrugere eller ibrugtages som særskilte dele af slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt.

Energiforbrugende produkter omfatter apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg. Normloven indeholder ingen undtagelse for transportmidler, og det brede anvendelsesområde opretholdes i lovforslaget. Lovforslaget går derfor videre end eco-designdirektivet, der i artikel 1, stk. 3, undtager transportmidler til befordring af personer eller varer. Eventuelle fremtidige EU-energieffektivitetskrav til biler vil således kunne gennemføres med hjemmel i lovforslaget.

Med *erhvervsmæssig ibrugtagning*, jf. § 2, nr. 2, menes en virksomheds ibrugtagning med erhvervsmæssigt formål af et energiforbrugende produkt, som virksomheden har fremstillet eller erhvervet, og som virksomheden ikke markedsfører. Definitionen omfatter produkter, som producenten fremstiller eller anskaffer til sit eget brug, uden at produktet bliver markedsført af virksomheden, eksempelvis produktionsudstyr eller salgsautomater til opstilling i virksomhedens eget regi i det offentlige rum.

Derimod vil en forbruger i EU, som hjemtager et energiforbrugende produkt til eget brug, ikke være omfattet af forpligtelser, som påhviler den, der erhvervsmæssigt ibrugtager et produkt.

En *gennemførelsesforanstaltning* som defineret i § 2, nr. 3, vil være hjemlet i eco-designdirektivet. Foranstaltningen kan således være et Kommissionsdirektiv, som skal implementeres i dansk ret ved en bekendtgørelse fastsat i medfør af lovens kapitel 2, eller en Kommissionsforordning, som er umiddelbart gældende i dansk ret. I det sidste tilfælde vil det pågældende produkt dog være omfattet af en række bestemmelser i loven og bekendtgørelser i medfør af loven, herunder kapitel 3 om markedsovervågning og markedsføringsforbud.

Med *ibrugtagning*, jf. § 2, nr. 4, menes slutforbrugerens anvendelse i EU af et energiforbrugende produkt i overensstemmelse med dets formål. Ibrugtagningen kan være til erhvervsmæssig eller personlig anvendelse. Om definitionen af erhvervsmæssig ibrugtagning henvises til nr. 2.

Importøren er ifølge § 2, nr. 5, enhver fysisk eller juridisk person i EU, der som led i sin erhvervsudøvelse markedsfører et energiforbrugende produkt fra et tredjeland på markedet i EU.

Med *introduktion i EU*, jf. § 2, nr. 6, menes, at pågældende energiforbrugende produkt første gang bliver markedsført eller erhvervsmæssigt ibrugtaget i EU. Forpligtelserne til at dokumentere produktets overensstemmelse med de krav, der vil blive fastsat, påhviler således den første producent m.v., som introducerer produktet i EU.

Introduktion af energiforbrugende produkter, som indeholder genbrugte komponenter eller delkomponenter, omfattes også af lovforslaget. En genbrugt komponent eller delkomponent er en komponent eller delkomponent, som har været anvendt i et tidligere produkt, og som efter genindvinding anvendes som en del af et nyt energiforbrugende produkt.

Komponenter og delkomponenter er ifølge § 2, nr. 7, dele, der er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som ikke markedsføres eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, eller hvor deres miljømæssige egenskaber ikke med rimelighed kan vurderes uafhængigt af det samlede produkt. En komponent er en del af produktet, som er funktionsdygtigt i sig selv, mens en delkomponent er en del af en sådan komponent.

Et energiforbrugende produkts *livscyklus* er ifølge § 2, nr. 8, produktets fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra dets anvendelse som råmateriale til endelig bortskaffelse, d.v.s. de fortløbende og indbyrdes for-

bundne faser fra anvendelse som råmateriale, design og fremstilling over brugsfasen til den endelige bortskaffelse.

Med *markedsføring*, jf. § 2, nr. 9, menes, at et produkt bliver gjort tilgængeligt på markedet i EU med henblik på distribution eller anvendelse i EU enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode. Begrebet omfatter således enhver form for videredistribution af produktet fra et omsætningsled.

Med *producenten* menes ifølge § 2, nr. 10, den fysiske eller juridiske person, som er omfattet af loven og regler udstedt i medfør af loven samt den gennemførelsesforanstaltning, der er gældende for produktet, med henblik på produkternes markedsføring eller ibrugtagning i EU under producentens navn eller varemærke eller med henblik på producentens egen anvendelse. Producentens forpligtelser efter lovforslaget gælder således også, når vedkommende introducerer et energiforbrugende produkt med henblik på erhvervsmæssig ibrugtagning.

Med hensyn til situationer, hvor producentens forpligtelser efter lovforslaget overgår til andre, henvises til bemærkningerne til § 4.

Med en *repræsentant* menes ifølge § 2, nr. 11, enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i EU, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af forpligtelserne efter loven og regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at transport- og energiministeren efter forhandling med miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område. Det kan blive aktuelt at anvende bemyndigelsen, hvis der vedtages nye EU-retsakter på området, hvis der foretages ændringer i eksisterende retsakter som f.eks. eco-designdirektivet, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter. Folketingets Europaudvalg, Folketingets Energipolitiske Udvalg og Folketingets Miljøpolitiske Udvalg vil få forelagt de eventuelle ændringer af EU-retten i overensstemmelse med procedurerne herfor.

Bestemmelsen vil finde anvendelse som supplement til de bemyndigelser, der indgår i lovforslaget.

Til § 4

I § 4 fastlægges, hvem der har ansvaret for overholdelsen af bestemmelserne i loven og regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Derved vil der kunne udpeges en virksomhed, som skal opfylde forpligtelserne i forbindelse med, at produktet introduceres i EU.

Udgangspunktet er ifølge *stk. 1*, at producenten af et energiforbrugende produkt, som omfattes af lovforslaget, er ansvarlig for, at produktet er i overensstemmelse med loven, regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning for pågældende produkt.

I *stk. 2* fastsættes det, hvem der skal opfylde de forpligtelser, som bliver pålagt producenten, når denne ikke selv er etableret i EU.

I disse tilfælde påhviler forpligtelserne for det første producentens repræsentant i EU, jf. *stk. 2, nr. 1*. Hvis producenten ikke har en sådan repræsentant i EU, hviler forpligtelserne på den, der er importør af et produkt fra et tredjeland uden for EU, jf. *stk. 2, nr. 2*. Hvis der ikke er en repræsentant eller importør i EU, påhviler forpligtelserne ifølge *stk. 2, nr. 3*, enhver fysisk eller juridisk person, der markedsfører eller ibrugtager pågældende energiforbrugende produkt.

Med hensyn til identifikationen af den, der er ansvarlig for at overholde forpligtelserne, henvises til bemærkningerne til § 10, stk. 4.

Til § 5

Bestemmelsen bemyndiger transport- og energiministeren til at fastsætte regler om, at nærmere angivne kategorier af energiforbrugende produkter kun må introduceres i EU, hvis nærmere angivne krav er opfyldt. Reglerne vil angå kategorier af produkter, ikke enkelte mærker inden for en kategori.

Det vil fremgå af gennemførelsesforanstaltningerne for de enkelte produkter, hvilke krav der gælder for dette produkt. Om gennemførelsesforanstaltninger henvises til definitionen i § 2, nr. 2, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Kravene efter § *stk. 1* kan blandt andet indeholde:

- 1) En nøjagtig definition af de omfattede produkter.
- 2) Krav til miljøvenligt design af de pågældende produkter, gennemførelsesdatoer, eventuelle indfasnings- eller overgangsforanstaltninger eller -perioder. Kravene til produkterne kan være både specifikke og generiske, jf. nedenfor.
- 3) De miljøaspekter for hvilke krav ikke er nødvendige.
- 4) Krav vedrørende installering af produktet, hvis det har direkte betydning for produktets miljømæssige egenskaber.
- 5) De målingsstandarder og/eller målemetoder, der skal anvendes.
- 6) Nærmere oplysninger om overensstemmelsesvurderingen.
- 7) Krav om de oplysninger, som producenterne skal stille til rådighed.
- 8) Varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemslandene skal tillade markedsføring og ibrugtagning af det pågældende produkt.
- 9) Datoen for evaluering og eventuel revision af gennemførelsesforanstaltningen.

Stk. 1, nr. 1 og 2, giver ministeren hjemmel til at fastsætte specifikke krav, dvs. kvantitative og målelige krav vedrørende et bestemt aspekt ved produktet. Det fremgår af nr. 1, at der kan fastsættes krav om, at produktet opfylder krav til udnyttelsen af den anvendte energi. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 2, stk. 1, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr. Nr. 2, fastslår, at der kan fastsættes regler om, at energiforbrugende produkter kun må markedsføres eller ibrugtages, hvis de opfylder nærmere angivne miljøkrav. Sådanne krav kan for eksempel være krav til produktets støjudsendelse, holdbarhed eller genanvendelsesmulighed.

Stk. 1, nr. 3, giver ministeren hjemmel til at fastsætte generiske krav til energiforbrugende produkter. Generiske krav er krav til producenten om at vurdere produktets miljømæssige egenskaber og overveje alternative designløsninger. Der kan således stilles krav om, at producenten for udvalgte miljøaspekter vurderer produktets miljøbelastning i hele dets livscyklus baseret på en realistisk antagelse om normale anvendelsesbetingelser, og at producenten på grundlag af denne vurdering udarbejder en miljøprofil for produktet. Der kan yderligere stilles krav om, at producenten anvender livscyklusvurderingen til at evaluere mulighederne for at forbedre produktets miljømæssige egenskaber ved ændringer af produktet i designfasen.

I medfør af *stk. 1, nr. 4 og 5*, kan ministeren fastsætte regler om, at producenten skal fremlægge dokumentation for nærmere angivne energi- eller miljømæssige egenskaber ved det energiforbrugende produkt (oplysningskrav), herunder:

- 1) Oplysninger fra designeren vedrørende fremstillingsprocessen.
- 2) Oplysninger til forbrugerne om vigtige miljømæssige kendetegn og egenskaber ved produktet. Disse skal ledsage produktet, når det markedsføres, således at forbrugeren kan sammenligne disse aspekter ved produkterne.
- 3) Oplysninger til forbrugerne om, hvordan produktet skal installeres, anvendes og vedligeholdes for at mindske dets miljøpåvirkning og for at sikre den længst mulige levetid, samt om, hvordan produktet skal returneres, når det er udtjent, og, når det er relevant, oplysninger om den periode, hvor der kan leveres reservedele, og om mulighederne for opgradering af produkter.
- 4) Oplysninger til behandlingsanlæg vedrørende demontering, genanvendelse eller bortskaffelse, når produkterne er udtjente.

Stk. 1 giver hjemmel til at implementere gennemførelsesforanstaltninger for nærmere angivne kategorier af energiforbrugende produkter. Anvendelsen af bemyndigelserne vil afhænge af, hvor hurtigt direktivet udmøntes. Det vil bero på indholdet af EU-bestemmelserne om de enkelte produkter, i hvilket omfang de enkelte bemyndigelser vil blive udmøntet. I øvrigt henvises til afsn. 3.2. i de almindelige bemærkninger.

I medfør af *stk. 2* skal regler vedrørende kriterierne i stk. 1, nr. 2, 3 og 5, fastsættes efter forhandling med miljøministeren. Baggrunden herfor er, at disse regler vedrører miljømæssige forhold, som er underlagt miljøministerens ressort.

Til § 6

§ 6 giver transport- og energiministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om mærkning af energiforbrugende produkter, som omfattes af regler i medfør af § 5, stk. 1. Mærkningen skal dokumentere, at produktet overholder krav, som er fastsat i de nævnte regler. Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 2, stk. 3, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Det fremgår af eco-designdirektivets artikel 5, stk. 1, at energiforbrugende produkter, der er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning, skal forsynes med en CE-overensstemmelsesmærkning, inden de markedsføres eller ibrugtages. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne CE og anvendes allerede i dag på blandt andet elektriske produkter, for så vidt angår sikkerhedskrav. CE-mærkningen er en deklaration af, at produktet overholder samtlige fællesskabskrav for det pågældende produkt. Hjemlen vil i første omgang blive anvendt til at fastsætte nærmere krav vedrørende CE-mærkningen, herunder at mærkningen skal være mindst 5 mm høj, at den om muligt skal anbringes på produktet, samt at produktet ikke må være forsynet med mærker, som kan vildlede brugerne.

Til § 7

Stk. 1 giver transport- og energiministeren hjemmel til at fastsætte krav om, at producenten af et energiforbrugende produkt skal udarbejde en overensstemmelseserklæring og fornøden dokumentation med henblik på at godtgøre, at produktet er i overensstemmelse med krav fastsat i medfør af §§ 5 og 6 eller en gennemførelseserklæring for pågældende produkt. Overensstemmelseserklæringen og dokumentationen skal foreligge, inden produktet introduceres i EU.

Med henblik på at udarbejde overensstemmelseserklæringen skal producenten, inden produktet introduceres i EU, vurdere produktets overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, jf. direktivets artikel 8.

I overensstemmelseserklæringen sikrer og erklærer producenten, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser, både for så vidt angår specifikke og generiske krav, jf. direktivets artikel 5 og lovforslagets § 5.

Overensstemmelseserklæringen skal indeholde oplysning om navn og adresse på producenten, beskrivelse af modellen, anvendte harmoniserede standarders referencer, øvrige anvendte tekniske standarder og specifikationer, henvisninger til anden fællesskabslovgivning, der indeholder bestemmelser om den anvendte CE-mærkning, navn på den person, der er bemyndiget til at forpligte producenten eller repræsentanten, samt vedkommendes underskrift, jf. direktivets bilag VI.

Endvidere skal producenten inden introduktionen udarbejde dokumentation for, at produktet er i overensstemmelse med de nævnte krav. Erklæringen og dokumentationen opbevares af producenten og skal efter anmodning udleveres til den, der fører tilsyn med overholdelsen af kravene jf. § 8.

Medlemslandene har ifølge eco-designdirektivets artikel 9 pligt til at antage, at et korrekt CE-mærket produkt er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i gennemførelsesforanstaltningen (overensstemmelsesformodning). En producents egen dokumentation for måling og afprøvning vil således som udgangspunkt blive lagt til grund.

Dog kan transport- og energiministeren i medfør af *stk. 2* fastsætte regler om, at producenten efter anmodning skal udføre måling og afprøvning af, om det energiforbrugende produkt overholder de fastsatte krav. Dette svarer til § 3, stk. 1, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Der kan herunder fastsættes krav om, at producenten skal lade sine produkter udtage til måling og kontrol af en sagkyndig virksomhed eller godkendt institution som nævnt i *stk. 5*, og at de omhandlede produkter efter tilsynsmyndighedens anmodning skal indleveres til et bestemt prøvningssted eller afprøves på et hensigtsmæssigt sted, f.eks. fremstillings-, installations- eller salgsstedet. Flexibiliteten med hensyn til prøvningsstedet er begrundet i ønsket om at begrænse de omkostninger, der er forbundet med afprøvningen, for både producenten og tilsynsmyndigheden.

Kontrolforanstaltningerne som nævnt i *stk. 2* skal iværksættes, når den, der fører tilsyn med overholdelsen af reglerne, anmoder herom. Betingelsen for at anvende *stk. 2* er, at forholdene giver anledning hertil. Be-

stemmelsen vil således finde anvendelse, hvis tilsynsmyndigheden finder grund til at betvivle rigtigheden af en overensstemmelseserklæring, og den allerede foreliggende dokumentation fra producenten ikke anses for tilstrækkelig til at bringe en afklaring.

Stk. 2 finder anvendelse ved introduktionen af et energiforbrugende produkt eller på et senere tidspunkt som et led i tilsynet efter § 10, stk. 1. Kontrollen kan iværksættes på initiativ af tilsynsmyndigheden eller på baggrund af informationer fra f.eks. Europa-Kommissionen eller et andet EU-medlemsland.

Foranstaltninger efter stk. 2 vil omfatte kontrol af teknisk dokumentation eller kontrolmålinger for udvalgte produkter. Kontrolmålinger vil blive tilrettelagt ved udvælgelse af et mindre antal eksemplarer.

Opgaven med at udføre måling og kontrolprøvning indebærer ikke en adgang for den, der udfører målingen m.v., til at træffe afgørelser om et forhold, som omfattes af loven.

Om tilsynsmyndighedens adgang til erhvervslokaler for at udtage eksemplarer af et produkt henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 10, stk. 5.

Ifølge *stk. 3* kan der fastsættes regler om, at producenten skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Bestemmelsen svarer til § 17, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i energiforbruget (energisparseloven, lov nr. 450 af 31. maj 2000). Denne bestemmelse angår en helt tilsvarende situation, nemlig udtagelse af eksemplarer af produkter til måling m.v. af energiforbrug i apparater m.v., som omfattes af regler om energimærkning.

Bestemmelsen i § 17, stk. 2, i energisparseloven er udmøntet således i bekendtgørelserne om energimærkning af apparater, at leverandøren uden betaling skal stille eksemplarer af apparater til rådighed for Energistyrelsen med henblik på måling og kontrol samt dække øvrige udgifter ved udtagelsen af de pågældende apparater. Hvis Energistyrelsen udtager eksemplarer hos forhandlere med henblik på måling og kontrol, skal leverandøren af det pågældende apparat ligeledes afholde alle udgifter herved. Energistyrelsens udgifter i forbindelse med måling og kontrol af apparaterne skal dækkes af leverandøren, medmindre målings- eller kontrolresultaterne bekræfter rigtigheden af leverandørens oplysninger. Leverandøren skal endvidere dække alle de udgifter ved udtagelse, måling og kontrol, som skyldes, at leverandøren har meddelt Energistyrelsen eller en bemyndiget sagkyndig institution m.v. urigtige eller vildledende oplysninger eller undladt at afgive nødvendige oplysninger.

Det forventes, at hjemlen i nærværende lovforslag vil blive udmøntet på tilsvarende måde som i energimærkningsbekendtgørelserne, således at blandt andet transportomkostninger forbundet med udtagelse til kontrol og måling i princippet altid skal afholdes af producenten. Det bemærkes, at kontrol af mindre produkter formentlig vil kunne foretages på selve udtagelsesstedet. Det forventes endvidere, at udgifter forbundet med kontrol og måling skal afholdes af producenten, medmindre kontrollen bekræfter producentens eller importørens oplysninger. I disse tilfælde betaler tilsynsmyndigheden kontrolomkostningerne. Der henvises i øvrigt til afsnit 6 i de almindelige bemærkninger vedrørende økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Bestemmelsen om omkostningsdækning i lovforslaget er udformet i overensstemmelse med bestemmelserne i energisparseloven, da principperne i denne lov må anses for rimelige og mere tidssvarende end de lidt anderledes formulerede bestemmelser i § 4, stk. 5, i normloven, som er fra 1994.

Der kan fastsættes regler for, hvilke målemetoder og standarder der skal anvendes, *jf. stk. 4*. Sådanne regler vil fremgå af gennemførelsesforanstaltningerne og vil så vidt muligt blive udarbejdet i overensstemmelse med internationale eller fælleseuropæiske målestandarder eller andre anviste standarder. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 2, i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

I *stk. 5* bemyndiges transport- og energiministeren til i særlige tilfælde at fastsætte krav om, at den erklæring, dokumentation, måling eller afprøvning, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal være verificeret eller skal være udført af en sagkyndig institution, virksomhed m.v., som er godkendt af tilsynsmyndigheden. Der kan være tale om en verifikation af hele erklæringen og den tilhørende dokumentation eller dele heraf. Verifikation indebærer, at et forhold godkendes af en virksomhed m.v., som har opnået akkrediteret certificering til at meddele en sådan godkendelse.

Kravet om verifikation følger af eco-designdirektivets artikel 8, stk. 2, hvorefter der i gennemførelsesforanstaltningerne kan stilles krav om verifikation i særlige tilfælde, hvor det er behørigt begrundet og står i forhold til risikoen. Med særlige tilfælde forstås tilfælde, der indebærer en sikkerheds- eller sundhedsmæssig risiko. Som eksempler på tilfælde, hvor der i reglerne vil blive stillet krav om verifikation, kan nævnes kedler til fyring med naturgas, som allerede i dag er underlagt sådanne bestemmelser (Gasreglementets afsnit C-1), eller tilfælde hvor gennemførelsesforanstaltningerne indeholder krav om overholdelse af en grænseværdi for det enkelte produkts indhold eller emission af et sundhedsskadeligt stof.

Til § 8

I medfør af § 8 skal producenten opbevare de relevante dokumenter vedrørende en overensstemmelseserklæring i mindst 10 år efter, at det sidste eksemplar af det pågældende produkt er blevet fremstillet. Dokumentationen skal stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fra tilsynsmyndigheden. Kravet er generelt for produkter omfattet af CE-mærkning og fremgår direkte af eco-designdirektivets artikel 8, stk. 3.

Det følger af § 4, stk. 2, at det påhviler producentens repræsentant, importøren m.fl. at overholde de forpligtelser, som påhviler producenten, hvis denne ikke er etableret i EU. Dette vil således også gælde pligten til at opbevare relevante dokumenter.

Til § 9

Ifølge *stk. 1* kan transport- og energiministeren fastsætte regler om, at producenter eller deres repræsentanter, der markedsfører komponenter eller delkomponenter, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, om komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- eller ressourceforbrug. Dette omfatter også komponenter og delkomponenter, der ikke er afhængige af energitilførsel.

Bestemmelsen indebærer, at oplysninger om komponenter og delkomponenters energi- og miljøkarakteristika er tilgængelige for producenter af energiforbrugende produkter. Sådanne oplysninger forventes overvejende at dreje sig om særligt udvalgte miljøaspekter med væsentlig betydning for produktets samlede miljøbelastning. Ifølge *stk. 2* skal transport- og energiministeren forhandle med miljøministeren forud for fastsættelsen af regler efter *stk. 1*.

Til § 10

§ 10 omhandler overvågning af, om bestemte mærker indenfor kategorier af energiforbrugende produkter er i overensstemmelse med de stillede krav.

Ifølge *stk. 1* påser transport- og energiministeren, at et energiforbrugende produkt, som er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, er i overensstemmelse med den overensstemmelseserklæring, som producenten ifølge lovforslagets § 7, stk. 1, skal afgive ved introduktionen i EU.

Som udgangspunkt skal tilsynsmyndigheden anse et produkt, for hvilket der foreligger en overensstemmelseserklæring, for at være i overensstemmelse med de fastsatte krav, jf. bemærkningerne til § 7, stk. 1 og 2. Tilsynsmyndigheden kan imidlertid iværksætte en undersøgelse af, om kravene opfyldt, og herunder anvende beføjelserne i *stk. 2-5*. Undersøgelsen kan iværksættes i forbindelse med, at pågældende produkt introduceres i Danmark, eller senere. Beslutningen om en undersøgelse kan træffes på grundlag af myndighedens egen vurdering eller meddelelser fra Kommissionen eller andre medlemslande. Der vil også efter omstændighederne kunne iværksættes undersøgelse af et produkt, introduceret i et andet medlemsland. Ved måling og afprøvning finder § 7, stk.2, anvendelse.

Stk. 2 omhandler den situation, at tilsynsmyndigheden i forbindelse med en kontrol af et energiforbrugende produkt får begrundet mistanke om, at produktet ikke er i overensstemmelse med krav i regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Bestemmelsen er affødt af direktivets artikel 8, stk. 2. Direktivet anvender formuleringen »stærke indicier«.

Det følger af bestemmelsen, at tilsynsmyndigheden hurtigst muligt skal underrette producenten. Underretningen skal være ledsaget af oplysninger, som understøtter, at kravene ikke er overholdt. Der skal gives en frist for modtagelse af en udtalelse fra producenten om, hvorledes konstaterede mangler i givet fald kan blive rettet op. Formålet er at sikre, at producenten så tidligt som muligt bliver sat i stand til at korrigere eventuelle overtrædelser af de stillede krav.

Hvis producenten ikke på tilfredsstillende vis får rettet op på manglerne, vil tilsynsmyndigheden – eventuelt efter yderligere kontrolmålinger – kunne udstede pålæg herom, jf. bemærkningerne til § 11, stk. 1.

Det følger af *stk. 3*, at en producent, som introducerer et energiforbrugende produkt i EU, efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give myndigheden alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af dens opgaver efter *stk. 1*. Oplysningspligten gælder også i sager til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven, d.v.s. hvor det er uklart, om et energiforbrugende produkt er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Hvor producenten pålægges en forpligtelse, gælder forpligtelsen i givet fald også for andre virksomheder som nævnt i § 4, stk. 2. Tilsvarende forpligtelse gælder også for enhver, der handler på vegne af producenten, såsom repræsentanter m.v. i Danmark i tilfælde, hvor producenten ikke har hovedsæde her.

Bestemmelsen svarer til § 5 i lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Stk. 4 retter sig til en bredere kreds end i *stk. 3*, nemlig enhver, som markedsfører eller ibrugtager et produkt, som er omfattet af loven og regler udstedt i medfør af loven, d.v.s. også andre end den, der står som ansvarlig ifølge *stk. 3*. Ifølge bestemmelsen skal den pågældende efter anmodning give alle nødvendige oplysninger, så at tilsynsmyndigheden kan fastslå, hvem der er ansvarlig for overholde forpligtelserne ifølge § 4. Formålet er at sikre, at tilsynet og kontrollen kan være effektiv, når det ikke på forhånd er klart for tilsynsmyndigheden, hvem der har introduceret pågældende produkt i EU. Bestemmelsen finder anvendelse ved produkter, som markedsføres eller ibrugtages her i landet, og retter sig til alle omsætningsled, herunder en gros- og detailsælger, udlejere o.l.

Oplysninger efter *stk. 3* og *4* skal gives inden for grænserne af retssikkerhedsloven, lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligt.

Som udgangspunkt baseres CE-mærkningen som nævnt på producentens egenkontrol, men tilsynsmyndigheden kan foretage nødvendige kontrolforanstaltninger. Som et led heri kan transport- og energiministeren ifølge *stk. 5*, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid imod behørig legitimation uden retskendelse kræve adgang til lokaler, der benyttes af virksomheder som nævnt i *stk. 3* og *4*, med henblik på at kunne udtage energiforbrugende produkter til måling og kontrol af, at disse er i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Udtagningen af prøveeksemplarer vil ske stikprøvevis efter den udtagendes valg.

Adgangen gælder til lokaler benyttet af producenten eller andre som nævnt i § 4, og til lokaler benyttet af enhver anden, som markedsfører eller ibrugtager pågældende produkter, jf. herom bemærkningerne til *stk. 3*.

Det fremgår af bestemmelsen, at adgangen ikke gælder bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse. Kravet om adgang vil således være begrænset til erhvervslokaler, dvs. lokaler til lager- og udstillingsbrug m.v., hvor det skønnes nødvendigt at kræve adgang med henblik på udvælgelse af produkter til kontrol.

Bestemmelsen er ny i forhold til normloven, men svarer til bestemmelserne vedrørende energimærkning af apparater, jf. § 17, stk. 3, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget.

Det forudsættes, at adgang som regel aftales med virksomheden på forhånd. Hvis virksomheden ikke vil medvirke til et sådant kontrolbesøg, eller hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at formålet med tilsynsbesøget forspildes, hvis det forhånds anmeldes, vurderes det, at et krav om adgang til erhvervslokaler for at udtage produkter uden retskendelse vil være den eneste reelle mulighed for at gennemføre en effektiv kontrol.

Det vil i givet fald kun være en myndighed, der kan træffe bestemmelse om at anvende bestemmelserne i *stk. 5*, jf. bemærkningerne til § 13, stk. 4. Sagkyndige virksomheder m.v., som udfører måling etc. på myndighedens vegne, kan således ikke påberåbe sig bestemmelsen.

Bestemmelserne om adgang finder anvendelse til kontrolformål, dvs. rutinemæssig stikprøvekontrol uden for strafferetsplejen.

Kontrolundersøgelserne vil være omfattet af lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 11

§ 11 handler om indgreb imod konstaterede overtrædelser af krav til et energiforbrugende produkt, som er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning.

Det fremgår af *stk. 1*, at transport- og energiministeren kan udstede påbud til producenten af det energiforbrugende produkt, hvis ministeren finder, at produktet ikke opfylder de krav, der er stillet til produktet i medfør af regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning. Ved påbuddet bliver producenten eller dennes repræsentant pålagt at bringe det energiforbrugende produkt i overensstemmelse med kravene inden for en af tilsynsmyndigheden angivet frist.

Stk. 1 retter sig til producenten eller andre virksomheder som nævnt i § 4, stk. 2, som har introduceret produktet.

Hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at et energiforbrugende produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, kan transport- og energiministeren i medfør af *stk. 2* udstede forbud mod markedsføring eller erhvervsmæssig ibrugtagning af produktet. Bestemmelsen retter sig til en bredere kreds end stk. 1, idet forbuddet gælder enhver virksomhed, som markedsfører produktet, d.v.s. alle omsætningsled og enhver, der erhvervsmæssigt ibrugtager produktet.

Der kan efter omstændighederne gives et begrænset forbud, indtil der er skabt overensstemmelse. Hvis den manglende overensstemmelse ikke bringes til ophør, kan markedsføringen og/eller ibrugtagningen af produktet forbydes varigt.

Endvidere kan transport- og energiministeren i medfør af *stk. 3* påbyde virksomheder, der markedsfører et energiforbrugende produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene, at tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet. Påbuddet kan efter omstændighederne gives til producenten eller andre som nævnt i § 4, stk. 2, såvel som til andre omsætningsled, herunder en grossist, som er lagerførende for producentens produkter, og detailforhandlere. Ved et sådant påbud kan det sikres, at et markedsføringsforbud bliver gennemført effektivt, herunder f.eks. ved at pågældende virksomhed eller virksomheder pålægges at underrette efterfølgende omsætningsled eller forbrugere om forbuddet.

Ifølge *stk. 4* skal transport- og energiministeren underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse om påbud eller forbud, jf. stk. 1-3, med angivelse af årsagerne hertil.

Kommissionen vil ifølge direktivet herefter høre berørte parter og eventuelle sagkyndige, og vil derpå meddele medlemslandet sine synspunkter. Såfremt Kommissionen ikke er enig i medlemslandets afgørelse, skal Kommissionen straks meddele dette til medlemslandet, ligesom Kommissionens holdning offentliggøres i EU-Tidende. Kommissionen har på forespørgsel oplyst, at der kan indledes traktatkrænkelssag mod de medlemslande, der ikke efterkommer Kommissionens holdning.

Til § 12

Bestemmelserne i § 12 er nye i forhold til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr, og giver transport- og energiministeren hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn.

Det følger af direktivets artikel 7, stk. 7, at medlemslandene skal offentliggøre de afgørelser, der træffes vedrørende påbud og forbud. Det fremgår videre af artikel 7, stk. 8, at Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i EU-Tidende. I overensstemmelse hermed fremgår det af *stk. 1*, at transport- og energiministeren skal offentliggøre de afgørelser, der er truffet i medfør af stk. § 11, stk. 1-3, d.v.s. forbud og påbud. Offentliggørelsen forventes at ske på en relevant hjemmeside.

Ifølge direktivets artikel 3, stk. 3, skal medlemslandene løbende orientere Europa-Kommissionen om resultaterne af markedstilsynet, og Kommissionen skal, hvis det er relevant, videresende oplysningerne til de øvrige medlemslande. Medlemslandene er endvidere forpligtede til at samarbejde og udveksle oplysninger, jf. direktivets artikel 12. Det fremgår videre af direktivets artikel 12, at udveksling af oplysninger i videst muligt omfang skal ske ved brug af elektroniske kommunikationsmidler.

Der er derfor hjemmel i *stk. 2* til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsynet og afgørelser som nævnt i *stk. 1*. I den forbindelse kan transport- og energiministeren fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og om offentliggørelsen af afgørelser efter 11, *stk. 1-3*.

Offentliggørelsen kan således indeholde oplysninger om:

1. Navn og adresse på producenten eller repræsentanten.
2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.
3. Tidspunktet og stedet for kontrollen.
4. Resultatet af kontrollen.
5. Oplysning om, hvorvidt der er meddelt forbud eller påbud samt begrundelsen herfor.
6. Navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbuddet er rettet til.

Det fremgår af Eco-designdirektivet, at der skal ske en afvejning ud fra proportionalitetshensyn af, hvor omfattende en offentliggørelse bør være i det enkelte tilfælde.

Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk databehandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Persondataloven finder således anvendelse på oplysninger om enkeltpersoner. Hvis der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, vil oplysninger om ejeren i henhold til § 1, stk. 1, være omfattet af persondataloven. Personoplysninger om ejeren af en enkeltmandsvirksomhed, vil således være oplysninger, der skal behandles i overensstemmelse med persondataloven. Derimod falder oplysninger om juridiske personer uden for lovens almindelige anvendelsesområde. Lovforslaget vil i langt overvejende grad omfatte oplysninger om juridiske personer.

Som følge af ovenstående krav i eco-designdirektivet skaber lovforslaget mulighed for at offentliggøre og videregive oplysninger i videre omfang end efter persondataloven og Datatilsynets standardvilkår for offentliggørelse af afgørelser i forbindelse med retsinformationssystemer.

Det konkrete arbejde vedrørende offentliggørelse og videregivelse af oplysninger vil blive tilrettelagt under hensyntagen til Datatilsynets øvrige standardvilkår.

I medfør af *stk. 3* kan transport- og energiministeren fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside. Det skal ved valg af metoden for offentliggørelse tages i betragtning, at medlemslandene i medfør af direktivets artikel 3, stk. 4, skal sikre, at forbrugerne og andre interessenter gives mulighed for at fremsætte bemærkninger til de relevante myndigheder vedrørende produktoverensstemmelse, ligesom direktivet kræver, at offentliggørelse skal ske på en gennemsigtig måde.

Der vil blive draget omsorg for, at urigtige eller vildledende oplysninger snarest muligt slettes eller berigtiges.

Til § 13

Som udgangspunkt hører de opgaver, som lovforslaget omhandler, under transport- og energiministerens ressortområde. Det fremgår derfor af *stk. 1*, at transport- og energiministeren fører tilsynet med overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven og gennemførelsesforanstaltninger.

Lovforslaget indeholder også i mindre omfang opgaver inden for miljøministerens ressort. Det fremgår derfor af *stk. 2*, at transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at miljøministeren fører tilsyn efter bestemmelserne i kapitel 3 med overholdelsen af miljøkrav. I disse situationer udøver miljøministeren de beføjelser, som i *stk. 3* er henlagt til transport- og energiministeren. Disse regler fastsættes efter forhandling med miljøministeren.

Det ventes, at transport- og energiministerens beføjelser i vidt omfang vil blive delegeret til Energistyrelsen, miljøministerens til Miljøstyrelsen.

Det følger af *stk. 3*, at transport- og energiministeren kan bemyndige andre statslige myndigheder uden for ressortområdet til at udføre nærmere angivne beføjelser, som ved loven er tillagt ministeren. Dette vil ske efter forhandling med pågældende ressortminister. Delegationen vil efter omstændighederne omfatte sagsbehandling eller kompetence til at træffe afgørelser i nærmere bestemt omfang. Bestemmelsen ventes at blive aktuel på områder, som har nær berøring med energi- og miljømæssige forhold, især bygnings- og sikkerhedslovgivningen. En klageadgang ved eventuelle afgørelser vil bero på reglerne herom i pågældende lovgivning.

Stk. 4 omhandler delegation af opgaver til en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed.

Formålet er at kunne inddrage sagkyndig kompetence ved administrationen af regler i medfør af loven, etablere en fleksibel og enkel administration, få udført kontrolopgaver af teknisk art, få tilrettelagt og udført informationsopgaver m.v.

Opgaver omfattet af *stk. 4* vil omfatte tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energiforbrugende produkter, som omfattes af regler i medfør af loven eller gennemførelsesforanstaltninger, akkrediteret certificering samt sekretariatsbistand til Energistyrelsen.

Det er hensigten at oprette et eksternt sekretariat, som skal varetage en væsentlig del af disse opgaver. Det vil for det første dreje sig om tilsyns- og kontrolfunktioner, herunder udtagelse og udpegning af et produkt hos producenten. Endvidere vil sekretariatet varetage sekretariatsbetjening af Energistyrelsen på områder, hvor sekretariatet har opbygget tekniske kompetencer. Herunder vil sekretariatet kunne bistå med at tilvejebringe grundlaget for de afgørelser, som Energistyrelsen træffer vedrørende påbud og forbud efter § 11. Endelig vil sekretariatet kunne varetage opgaver vedrørende offentliggørelse og den løbende kontakt til producenter, forbrugere m.v.

Bestemmelserne i *stk. 4* giver ikke hjemmel til, at sekretariatet kan tillægges kompetence til at træffe afgørelser efter § 11, d.v.s. påbud og forbud efter § 11, *stk. 1-3*. Endvidere kan sekretariatet ikke, hvis en virksomhed modsætter sig et kontrolbesøg, kræve adgang uden retskendelse efter § 10, *stk. 5*. I så fald er det alene en offentlig myndighed, der vil kunne kræve adgang.

Udførelsen af opgaver vedrørende måling og prøvning og akkrediteret certificering vil blive tildelt sagkyndige virksomheder på disse områder.

Opgaver omfattet af *stk. 4* vil som udgangspunkt blive tildelt efter bestemmelserne om offentlige udbud. Alle virksomheder, der opfylder en række saglige, objektive og konsekvent administrerede krav, vil kunne opnå transport- og energiministerens godkendelse til at udøve kontrolmålinger og kontrol- og tilsynsopgaver.

Ifølge *stk. 5* fører transport- og energiministeren tilsyn med varetagelsen af opgaver, som henlægges til en sagkyndig institution m.v. som nævnt i *stk. 4*. Ved indgåelsen af aftalen med den pågældende institution m.v. vil dens opgaver og forholdet til Energistyrelsen blive fastlagt. Endvidere vil styrelsen udarbejde et administrationsgrundlag for udførelsen af de opgaver, som den pågældende får tillagt, hvorved det kan sikres, at de tildelte opgaver bliver administreret konsekvent og på et sagligt og objektivt grundlag.

Stk. 6 giver hjemmel til at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre offentlige danske eller udenlandske myndigheder eller private organisationer som nævnt i § 13, *stk. 4*, som varetager opgaver vedrørende energieffektivitet.

Til § 14

§ 14 omhandler klage over afgørelser i henhold til regler fastsat i loven eller gennemførelsesbestemmelser. Udgangspunktet er ifølge *stk. 1*, at afgørelser, som ifølge loven henhører under transport- og energiministerens ressort, kan påklages til Energiklagenævnet, mens afgørelser, som ifølge loven henhører under miljøministeren, kan påklages til Miljøklagenævnet.

Hvis afgørelserne er delegeret til anden myndighed som nævnt i § 13, stk. 3, kan afgørelserne ifølge *stk. 2* ikke påklages til henholdsvis transport- og energiministeren eller miljøministeren.

Stk. 3 indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om afskæring af klageadgang i sager, som efter ovenstående kan påklages til de to klagenævne. Der vil kunne fastsættes regler om afskæring af klager i afgørelser af mindre væsentlig betydning. Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, at Energiklagenævnet i konkrete tilfælde kan stille en klagesag i bero, indtil Europa-Kommissionen har meddelt sine synspunkter om den påklagede afgørelse (jf. bemærkningerne til § 11, stk. 4). Endelig kan der fastsættes regler om klageprocedurer (klagefrist, opsættende virkning m.v.).

Til § 15

Straffebestemmelserne skal medvirke til at sikre lovens overholdelse. Det fremgår af direktivets artikel 20, at de fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning samt tage højde for omfanget af manglende overensstemmelse og antallet af produktenheder med manglende overensstemmelse, som er markedsført i Fællesskabet.

Der vil således efter *stk. 1* være hjemmel til bødestraf for den, der undlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, hindrer adgang til udtagelse af produkter eller undlader at efterkomme påbud og forbud.

Lovforslaget indeholder en række bemyndigelser for transport- og energiministeren til at fastsætte regler. Derfor kan ministeren ligeledes ifølge *stk. 2* fastsætte bestemmelser om bødestraf for overtrædelse af regler udstedt med hjemmel i loven.

Er der ved en overtrædelse af loven opnået en økonomisk fordel, enten i form af et udbytte eller i form af en besparelse, er det udgangspunktet, at denne økonomiske fordel skal konfiskeres, jf. *stk. 3*. Reglerne om konfiskation findes i straffelovens 9. kapitel.

Forslaget præciserer endvidere, at dette udgangspunkt også skal være gældende ved formelle overtrædelser, det vil sige overtrædelser, der ikke indebærer skade eller fare for skade på miljøet.

Det skal ved strafudmålingen altid – også hvor der foretages konfiskation – tillægges vægt, om overtrædelsen er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene tilsigtet, jf. straffelovens § 53, stk. 3.

Ifølge *stk. 4* kan der efter reglerne i straffelovens 5. kapitel pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar.

Til § 16

Loven træder i kraft den 1. januar 2008. Samtidig ophæves lov nr. af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven).

Det foreslås dog i *stk. 3*, at bekendtgørelser m.v., der er fastsat i medfør af normloven, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov.

Til § 17

I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget foretages ændringer, som har til formål at indføre ensartede bestemmelser om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn samt uddelegering af kontrolopgaver som i nærværende lovforslag.

Til nr. 1

(§ 17 a)

I medfør af lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget er der udstedt et antal bekendtgørelser. I medfør af lovens § 17 fører Energistyrelsen tilsyn med overholdelsen af disse regler.

Som led i tilsynet foretages der blandt andet kontrol af, om forhandlerne af apparaterne har foretaget energimærkning af de udstillede apparater i butikkerne i overensstemmelse med reglerne. Der foretages endvidere kontrol af, om oplysningerne på de etiketter, der er udarbejdet af leverandørerne, er rigtige. Denne kontrol gennemføres bl.a. ved hjælp af måling af udvalgte apparaters energiforbrug m.v.

Med *stk. 1* tilvejebringes der en klar lovhjemmel til at offentliggøre resultaterne af den omtalte kontrol. Der kan herunder fastsættes regler om adgang til at offentliggøre navnene på de juridiske og fysiske personer, over for hvem der er foretaget kontrol. Tilsynsmyndighedens afgørelser om påbud i medfør af lov om fremme af besparelser i energiforbruget vil også kunne offentliggøres i medfør af lovforslagets § 17. Offentliggørelsen vil også kunne omfatte modelbetegnelse for de apparater, som er blevet kontrolleret.

I medfør af *stk. 2* kan ministeren fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside.

Stk. 3 giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller private organisationer.

Bestemmelserne svarer med fornødne tillem্পninger til bestemmelserne om offentliggørelse i lovforslagets § 12. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 2

(§ 19, stk. 2)

Ministeren har i medfør af den gældende § 19, stk. 2, haft hjemmel til at bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering m.v. i henhold til loven. Det fremgår imidlertid direkte af bemærkningerne til den gældende § 19, stk. 2, at adgangen til at udtage stikprøver efter lovens § 17, stk. 2, ikke kan uddelegeres til private.

Det foreslås at ændre § 19, stk. 2, således, at der skabes hjemmel til at uddelegere nærmere angivne kontrolopgaver til sagkyndige institutioner, organisationer og virksomheder m.v. Bestemmelsen svarer med fornødne tillem্পninger til forslagens § 13, stk. 4. Der henvises derfor til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 18

I lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger indføres bestemmelser om offentliggørelse af resultater af energimærkninger og teknisk eftersyn af kedel- og varmeanlæg og ventilationsanlæg.

Til nr. 1

(§ 4, stk. 1)

Ved ændringen udgår bestemmelserne i § 4, stk. 1, om, at ministeren kan fastsætte regler om indhentning, central registrering og videregivelse af oplysninger i forbindelse med energimærkningen. Baggrunden er, at bestemmelserne om registrering, videregivelse m.v. af oplysninger samt nye bestemmelser om adgangen til offentliggørelse af oplysningerne ved dette lovforslag samles i § 25, stk. 1, som omfatter resultater fra både energimærkning og teknisk kontrol.

Til nr. 2

(§ 25, stk. 1)

Resultaterne af energimærkningen og et tekniske eftersyn af kedel- og varmeanlæg og ventilationsanlæg indberettes efter de gældende regler i § 25, stk. 1, til et centralt register, der sikrer at oplysningerne fra energimærkningen og eftersynet kan nyttiggøres.

Der har været tvivl om rækkevidden af adgangen til at kunne offentliggøre oplysningerne fra energimærkninger og eftersyn. Der foreslås derfor en indsat en tilføjelse om, at transport- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de registrerede oplysninger i nærmere angivet omfang.

Ved ændringen sikres det, at centrale oplysninger fra energimærkningen eller eftersynet om konkrete energibesparelsesmuligheder kan gøres tilgængelige for andre end ejeren af bygningen eller det pågældende anlæg.

Hovedformålet med præciseringen er at gøre disse oplysninger tilgængelige for energiforsyningsselskaberne, der har en central opgave med realiseringen af energibesparelser. Adgangen til disse oplysninger vil gøre det muligt at målrette disse selskabers indsats i forhold til bygningsejerne med henblik på at realisere de energibesparelsesmuligheder, som der bliver peget på i energimærkningen eller eftersynsrapporten. Derved vil forsyningsselskaberne i samarbejde med finansieringsselskaber, håndværkere og leverandører af byggematerialer eller energieffektivt udstyr m.fl. kunne tilbyde den enkelte boligejer en pakkedøsning med nærmere fremgangsmåde og tilbud på, hvordan de foreslåede energibesparelser i praksis kan gennemføres og evt. finansieres. Et sådan markedsføring skal ske i overensstemmelse med markedsføringsloven og dørsalgsløven.

Derudover vil informationerne også kunne anvendes af andre parter, herunder potentielle købere, lejere og andelshavere.

Offentliggørelsen kan eksempelvis ske ved, at oplysningerne videregives fra det centrale register til den Offentlige informationsserver (OIS), hvor der i forvejen ligger andre ejendomsoplysninger om bygninger.

Behandlingen og videregivelsen af oplysninger i registeret vil ske i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), i det omfang der er tale om personoplysninger, der falder indenfor persondatalovens anvendelsesområde. Ifølge § 6 i persondataloven kan der ske offentliggørelse ("behandling" i persondatalovens forstand) af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til blandt andet udførelsen af en opgave i samfundets interesse. Da oplysninger i energimærker og eftersynsrapporter ventes at bidrage til at fremme energibesparelser, vurderes behandlingen at være nødvendig.

Afgrænsningen af, hvilke kategorier af oplysninger, som kan offentliggøres, vil blive fastlagt med udgangspunkt i persondatalovens bestemmelser. Oplysninger, som må anses for at være undtaget fra offentliggørelse efter disse bestemmelser, vil kun kunne videregives med boligejerens samtykke eller eventuelt i anonymiseret form. Herved sikres, at offentliggørelsen tager hensyn til behovet for beskyttelse af den enkelte boligejer.

Kategorier af oplysninger, som kan offentliggøres, og betingelserne for offentliggørelse vil blive præciseret ved bekendtgørelse.

Til § 18

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Ændringsforslag til lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om fremme af besparelser i energiforbruget

Forslag til ændring af lov om energiforbrugende produkter

§ 17. I lov nr. 450 af 31. maj 2000 om fremme af besparelser i energiforbruget, som ændret ved lov nr. 584 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 17 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 17 a. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsyn og afgørelser om påbud. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af påbud.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller private organisationer, som varetager opgaver vedrørende energieffektivitet.«

§ 19....

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en virksomhed eller en sagkyndig institution eller organisation til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende kontrol, registrering og lign. i henhold til denne lov.

2. § 19, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Transport- og energiministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af energiforbrugende produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven, akkrediteret certifice-

ring samt sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen mv. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 17, stk. 2. Transport- og energiministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, som er henlagt til pågældende.«

Ændringsforslag til lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger

Gældende formulering

Lovforslaget

Lov om fremme af besparelser i bygninger

§ 4. Transport- og energiministeren fastsætter nærmere regler om energimærkning af bygninger, herunder om kategorier af energimærkning, grundlaget for energimærkningen, indhold, udformning, gennemførelse, dokumentering og registrering af forbrug og driftsforhold samt om indhentning, central registrering og videregivelse af oplysninger i forbindelse med energimærkningen. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at installationer og udstyr, der ejes eller drives af ejere af ejerlejligheder eller af lejere og andre lignende brugere, ikke skal indgå i energimærkningen.

§ 25. Transport- og energiministeren opretter et register for energimærkninger af bygninger og kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg omfattet af kapitel 7. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om oprettelse og drift af registeret, herunder om indberetning og registrering af oplysninger, undtagelser fra registrering samt om adgang til og videregivelse af registrerede oplysninger.

Forslag til ændring af lov om energiforbrugende produkter

»§ 18. I lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, affattes således:

»Transport- og energiministeren fastsætter regler om energimærkning af bygninger, herunder om kategorier af energimærkning, grundlaget for energimærkningen, indhold, udformning, gennemførelse samt dokumentering og registrering af forbrug og driftsforhold. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at installationer og udstyr, der ejes eller drives af ejere af ejerlejligheder eller af lejere og andre lignende brugere, ikke skal indgå i energimærkningen.«

2. § 25, stk. 1, affattes således:

»§ 25. Transport- og energiministeren opretter et register for energimærkninger af bygninger og kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg omfattet af kapitel 7. Ministeren kan fastsætte regler om oprettelse og drift af registeret, herunder om indberetning og registrering af oplysninger og undtagelser fra registrering. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om adgang til og videregivelse af registrerede oplysninger samt om offentliggørelse af sådanne oplysninger.«

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/32/EF
af 6. juli 2005
om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter
og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
96/57/EF og 2000/55/EF**

Direktivet er ikke optrykt - Brug link

http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/oj/2005/l_191/l_19120050722da00290058.pdf